Quelle: https://manuscripta.at/?ID=25976
Copyright: Admont, Benediktinerstift

declino eæ cõsortii: eam m̃ cũ in
pius n̄ sedebo. Nescio q̃ pacto nich̃ sic
animũ delectat: q̃m ut delectare
q̃at cũ tam sepũ sit gl̃am mea
alti n̄ dabo. Illud g̃ solũ p̃ceuis
usurpat mes: q̃d alti cuiq̃m dare
nolens s solũ reseruat. Hæc sufficiat
unt hoi vt bona natũ vt dona
grãt. n̄ addat eæ rapinã facẽ: eæ ut
se induat suũ dim gl̃a sua spolia
re. Hic ẽ q̃d semp ẽ parat sua peccata
excusare: eæi deum suũ illa declina
re: dicẽs cũ ada. Mulier q̃m dedisti
m̃ sociã decep̃ me: putas vtũ q̃d
peccat de carnis uitio p̃cedẽ: eæ id
eo auctori ei: culpã q̃ eã talẽ fecit
respicẽ. Iconti aũ dona dei sunt m̃ũ
ascẽdũ: eæ exceis n̄ illi cui dona sũt
s; ppam gl̃am q̃ rite ẽ q̃d q̃so tam in
puũ: mala sua scil. eæ dõ imputari.
dona dei s uellet ascẽdi. Qs n̄ uidetur
hoc q̃m sit in puũ eæ q̃m sceleratũ.
Q̃m obrẽ am m̃ cũ in pius n̄ sedebo:
s; eæ cõsilia declinabo. Et iuna ũ
odissem omnẽ in puũ cogitatũ:
q̃m odium ecclãm maligna mũ.
Iuna tam n̄ affectare ẽ. unq̃m usur
pare m̃ gl̃am dei: q̃m me n̄ delectat
malũ primi. Verũtam eæ sindũ ab
affectu meo eradicare q̃ueri amo
rẽ uanẽ laudis. q̃m admodũ me
pfecisse ẽdo ad oduũ maligna mũ
facia q̃d potero: cũ illis n̄ sedebo s;
illis cõuenientib ad mẽ punẽ illos
expugnatur exurgo: eæ amarium
dine qua possũ illos amẽ exur

S ic g̃ n̄ sedi cũ cõcilio uanitatis:
sic nich̃ omin cũ in pius n̄ sedebo.
S; qa n̄ sufficiẽ declinare malũ n̄ eæ ad
dam facẽ bonũ: lauabo int̃ innocentes man m.
Non m̃ g̃ sauset
dne q̃d cũ cõcilio uanitatis n̄ sedi:
q̃d ecclãm maligna mũ odium: q̃d
cũ iniqua gẽtib n̄ int̃abo: q̃d cũ
impius n̄ sedebo: qa vtũ hoc ẽ de
clinare tamũ amalo s; ut placeã
pfecte in conspectu tuo. studebo
deseruire t̃ in ope bono. Lauabo g̃
int̃ innocentes m.m. Gemina man
gemitũ ẽ op̃. Op̃ iustitiẽ: op̃ mise
f xercebo g̃ me in hoc gemino ope.
ut habeã q̃s possim man adue pbo
nã intentionẽ leuare: eæ si forte
his manib int̃ agendis aliq̃ ut as
solet macula inhesert eæ eas ulce
nũ superbie ut pulsus cenodoxie
fedat int̃ lauabo int̃ innocentes man
meas: eæ saraga in q̃ntũ potero mũ
dare eas. Quoties enim p sordib opũ
in cõspectu tuo desiro: manũ
mearũ lacrimarũ m̃ ad ias unda
lauare cõtendo. Et q̃d enim peccata
fedat: eiro p compunctionis laua
crũ diluit. Qui uult g̃ mundas
man habere: studeat eas assiduis
fletib mundare. S; qa hoc int̃ bo
nos meos agnit̃ quæ exemplis in
stituim quæ doctina erudiat: m̃
quæ oronib adiuuam: ia dicu
bo eæ ego n̄ int̃ q̃ subet s; Lauabo
int̃ int̃ innocentes m.m. Scio q̃ a
illi innocentes existãt eæ illi uera

S bo